

prima instanță: N. Arabadji
instanța de apel: I. Muruianu, A. Nogai, I. Cimpoi

dosarul nr. 3ra-853/15

Î N C H E I E R E

08 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tamara Chișca-Doneva, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de SRL „L&D Lux”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „L&D Lux” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de SRL „L&D Lux” și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 27 mai 2014

c o n s t a t ă

La 03 mai 2013 SRL „L&D Lux” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, societatea reclamantă a fost anulată din calitatea de subiect plătitor de TVA prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău din 25 august 2011, precum și dispusă ridicarea de la acesta a certificatului de subiect plătitor de TVA și a tuturor blanchetelor de facturi fiscale.

Susține că în perioada de după anulare, reclamantul nu a trecut în cont TVA calculat pe livrările făcute în luna august 2011 (drept pe care îl avea conform art. 101 și art. 102 Cod fiscal pînă la anularea calității lui de subiect plătitor), pentru livrările făcute a eliberat facturi de expediție, nu a calculat TVA pe livrările făcute, nu a depus declarații pentru perioadele în care a fost anulat ca plătitor de TVA.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2012, menținută și prin decizia Curții Supreme de Justiție din 07 noiembrie 2012, a fost verificată legalitatea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău din 25 august

2011 și dispusă anularea acesteia, fiind obligat organul fiscal de a-l restabili pe reclamant ca subiect plătitor de TVA. Or, hotărîrea în cauză a fost pusă în executare în luna ianuarie 2013.

În luna februarie 2013 reclamantului i-a fost eliberat certificat de subiect plătitor de TVA, însă nu cu data eliberării de fapt, ci cu data primei eliberări înainte de anulare – 01 ianuarie 2011, după care societatea s-a înregistrat la ÎS "FiscServInform" pentru a putea depune declarații TVA.

În perioada septembrie 2011- ianuarie 2013 reclamantul nu a deținut statut de plătitor de TVA, nu a deținut și nu a eliberat facturi fiscale la livrările efectuate.

După primirea certificatului de TVA în luna februarie 2013, reclamantul în mod verbal a primit de la oficiul fiscal Ciocana confirmare că nu va trebui să recalculeze TVA la livrările efectuate în perioada septembrie 2011-ianuarie 2013, nu va trebui să anuleze facturile de expediție eliberate, nu va trebui să depună declarații de TVA pe perioada cît a fost anulat ca plătitor de TVA și va avea dreptul la trecerea în cont a TVA calculat în august 2011.

Societatea a considerat necesară obținerea unei confirmări scrise a faptelor menționate și la 04 martie 2013 a depus prin poștă o cerere în adresa pîrîtului pentru a-i fi eliberată o astfel de confirmare, care a fost recepționată de ultimul la 06 martie 2013.

Prin cererea dată reclamantul a solicitat confirmarea dreptului societății la nedepunerea declarațiilor TVA în perioada septembrie 2011- ianuarie 2013, la neefectuarea recalcului cu includerea TVA pe livrările făcute în septembrie 2011 – ianuarie 2013, la neanularea facturilor de expediție eliberate între lunile septembrie 2011- ianuarie 2013 și neemiterea unor facturi fiscale în locul lor, la trecerea în cont a TVA reflectat pentru luna august 2011.

Cu toate acestea însă, reclamantul nu a primit vreun răspuns de la pîrît, din care cauză s-a adresat cu prezenta acțiune în vederea constatării încălcării dreptului prin nesoluționarea în termenul legal a cererii.

Cere SRL „L&D Lux” constatarea nesoluționării în termenul legal a cererii și obligarea Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de a-i recunoaște dreptul reclamantului la nedepunerea declarațiilor TVA în perioada septembrie 2011- ianuarie 2013, la neefectuarea recalcului cu includerea TVA pe livrările făcute în septembrie 2011 – ianuarie 2013, la neanularea facturilor de expediție eliberate între lunile septembrie 2011- ianuarie 2013 și neemiterea unor facturi fiscale în locul lor, la trecerea în cont a TVA reflectat pentru luna august 2011.

Prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 27 mai 2014, a fost admisă parțial acțiunea și constatat faptul nesoluționării în termen de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a cererii SRL „L&D Lux” din 01 martie 2013, în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2014, a fost respins apelul declarat de SRL „L&D Lux” și menținută hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 27 mai 2014.

La 02 martie 2015 SRL „L&D Lux” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a cerut admiterea recursului, casarea hotărîrilor

judecătorești în partea în care acțiunea a fost respinsă, cu emiterea unei noi hotărâri în partea dată de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, prin decizia irevocabilă din 07 noiembrie 2012 au fost confirmate drepturile recurentului, însă executarea acestuia pînă la moment nu a fost posibilă, intimatul motivîndu-și refuzul prin faptul necesității de existență a unei hotărâri judecătorești prin care să fie recunoscute expres persoanei drepturile menționate.

Deși instanțele inferioare au recunoscut recurentului că dispune de astfel de drepturi, în dispozitivul hotărârii însă au respins acest capăt de cerere.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „L&D Lux” este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „L&D Lux” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurentului se limitează la situația de apreciere de către prima instanță a circumstanțelor de fapt a cauzei.

Instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele anexate la materialele cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către SRL „L&D Lux”, în esența lor, sunt similare argumentelor invocate în prima instanță și sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, căroră instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile

trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „L&D Lux” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către SRL „L&D Lux” se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Galina Stratulat